

ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ
ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΙΣ 22.1.2024
ΗΜΕΡΑ 20.7. & ΩΡΑ 10:26
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΡΩΤ. ΑΘΗΝΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. ΜΑΒΙΛΗΣ
ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡ ΠΛΗΡΗΣ 18-1Α * ΑΘΗΝΑ 108 81 * Τ: 847981819

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

[Διαδικασία άρθρ. 30 σε συνδ. με άρθρ. 20 Ν.1264/1982

και άρθρ. 591 και 621-622 ΚΠολΔ]

ΑΓΩΓΗ

Του **Ελληνικού Δημοσίου**, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών: 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799).

ΚΑΤΑ

Της συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «**Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος**» (Δ.Ο.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα, Ξενοφώντος 15Α, με ΑΦΜ 090010131, όπως εκπροσωπείται κατά νόμο.

Ι. Η εναγόμενη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Μέλη της είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέλη των οποίων είναι εκπαιδευτικοί κάθε κλάδου και κατηγορίας της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, την εποπτεία των οποίων έχει το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, κατ' επιταγή του Συντάγματος.

Στις 11.10.2024 η εναγόμενη δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της το με αρ. πρωτ. 152/10-10-2024 έγγραφό της, με αποδέκτες τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με το παρακάτω περιεχόμενο:

«Όλες και όλοι στην ΑΠΕΡΓΙΑ στις 23 Οκτώβρη 2024

Απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα 12:00 στα Προπύλαια και αντίστοιχα σε όλη την Ελλάδα!!!

Δυναμώνουμε τον διαρκή αγώνα για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας, για ικανοποίηση των μορφωτικών αναγκών των παιδιών μας για δημόσια και δωρεάν παιδεία απέναντι στην εμπορευματοποίηση, κατηγοριοποίηση και διαφοροποίηση σχολείων – μαθητών – εκπαιδευτικών που επιχειρεί η κυβέρνηση της ΝΔ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί τον κλάδο σε 24ωρη απεργία στις 23 του Οκτώβρη!

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑ αξιοπρεπείς όρους διαβίωσης των εκπαιδευτικών ενάντια στους μισθούς εξαθλίωσης και στην ακρίβεια. Απαιτούμε να ζούμε αξιοπρεπώς από τον μισθό μας! Από τα χρόνια των μνημονίων ως σήμερα οι μισθοί μας έχουν υποστεί μείωση σχεδόν 60% στην αγοραστική τους δύναμη, ενώ η ακρίβεια καλπάζει συνεχώς και την ίδια στιγμή ο εισαγωγικός μισθός είναι 776€.

Η κυβέρνηση έχει καταντήσει τον εκπαιδευτικό «παρία». Και όλα αυτά σε μια εποχή που ο Πρωθυπουργός από τη ΔΕΘ ανακοίνωσε πλεόνασμα (από τους φόρους μας) πάνω από 4,5 δις, ενώ οι μεγάλες επιχειρήσεις καταγράφουν το ένα ρεκόρ κερδών μετά το άλλο. Μας προκαλούν οργή και αγανάκτηση οι κυβερνητικές εξαγγελίες για «αυξήσεις» 12€ καθαρά από την άνοιξη του 2025. Αγωνιζόμαστε για ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας, ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια. Άμεσα να επιστραφεί ο 13ος -14ος μισθός και το μισθολογικό κλιμάκιο του 2016-17. Να υπογραφεί Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για όλο τον κλάδο, που θα κατοχυρώνει κρίσιμα εργασιακά δικαιώματα. Να εξισωθούν τα δικαιώματα μονίμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Άμεσα να κατοχυρωθεί 9μηνη άδεια ανατροφής για τις/τους αναπληρώτριες/τές. Να εξισωθεί το ωράριο των Νηπιαγωγών και των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα ολιγοθέσια με αυτό των υπόλοιπων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και συνολικά να εξισωθεί το ωράριο της Πρωτοβάθμιας με αυτό της Δευτεροβάθμιας. Να προστατευθούν οι εκπαιδευτικοί κατά την άσκηση του παιδαγωγικού τους έργου.

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑ την εξασφάλιση των αναγκαίων όρων στην εκπαίδευση, με τους οποίους οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί προσπαθούν να μορφώσουν τους/τις μαθητές/τριες. Είναι απαράδεκτο να προχωρήσει η υπόλοιπη σχολική χρονιά με εκατοντάδες συμπτώξεις τμημάτων και χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών να παραμένουν ακάλυπτα. Δεν είναι δυνατόν να βαφτίζεται σύγχρονο το «στίβαγμα» 25 και πλέον μαθητών/τριών σε κάθε τμήμα, τα δεκάδες χιλιάδες κενά να κοστίζουν εκατοντάδες χαμένες διδακτικές ώρες για τα παιδιά μας, τα κτήρια να είναι ασυντήρητα και χωρίς αντισεισμικούς ελέγχους, μετρώντας καθημερινά περιστατικά που βάζουν σε κίνδυνο τις ζωές μαθητών και εκπαιδευτικών. Επιπλέον, η κυβέρνηση να δίνει τη χαριστική βολή στις σχολικές μονάδες καταργώντας τις σχολικές επιτροπές, οδηγώντας έτσι τα σχολεία στην οικονομική ασφυξία. Ζητούμε να ληφθούν μέτρα για την ασφάλεια των σχολείων με ευθύνη του κράτους. Να χρηματοδοτηθούν τα σχολεία από τον κρατικό προϋπολογισμό στο ύψος των πραγματικών αναγκών και όχι να οδηγούνται στην αναζήτηση χορηγιών.

Να καλυφθούν άμεσα όλα τα κενά. Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘΑ να πάρει πίσω όλες οι αντιπαιδαγωγικές συμπτήσεις τμημάτων. Αίτημα του κλάδου είναι 15 μαθητές ανά τμήμα για το νηπιαγωγείο και τις Α' – Β' τάξεις και 20 μαθητές για τις υπόλοιπες.

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑ να μην προχωρήσει η κατηγοριοποίηση των σχολείων με όχημα τη λεγόμενη «αξιολόγηση». Απαντάμε δυναμικά απέναντι στα πειθαρχικά και τις άδικες διώξεις.

Ο κλάδος μας δίνει σταθερά, με συλλογικότητα μαχητικότητα και αποφασιστικότητα, αγώνα για να κρατήσει όρθια τα σχολεία! Να σταθεί δίπλα στους/ις μαθητές/μαθήτριες σε όλα τα επίπεδα (γνωστικά, ψυχοσυναισθηματικά, κλπ), τη στιγμή που η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘΑ όχι μόνο ΔΕ λύνουν ούτε ένα πρόβλημα, αλλά τους εκπαιδευτικούς που δίνουν την ψυχή τους, που καταθέτουν το μεράκι τους, τους οδηγούν σε πειθαρχικά, γιατί συμμετέχουν στην προκηρυγμένη απεργία – αποχή από την ατομική αξιολόγηση. Είναι πραγματικά ΝΤΡΟΠΗ το ΥΠΑΙΘΑ να προσπαθεί να ποινικοποιήσει τη συλλογική δράση και τη συμμετοχή στην απεργία των εκπαιδευτικών. Όσοι και όσες μορφώνουν και διαπαιδαγωγούν την νέα γενιά χρειάζονται στήριξη και όχι στοχοποίηση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, απέναντι στην οξυμμένη επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ και του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. προτάσσουμε την οργάνωση του αγώνα μας για την ικανοποίηση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας, το έργο και την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών. Μόνο ο συλλογικός δρόμος η ενότητα στον αγώνα η μαχητικότητα και η αποφασιστικότητά μας απέναντι στην αντιλαϊκή – αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης και του ΥΠΑΙΘΑ μπορεί να ανοίξει το δρόμο για να έχουμε κατακτήσεις και νίκες, ώστε να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά μας.

Στο πλαίσιο των δράσεων της ΔΟΕ για την προετοιμασία της απεργίας θα πραγματοποιηθούν περιφερειακές συσκέψεις την επόμενη περίοδο, με παρουσία των μελών του ΔΣ της ΔΟΕ.

ΟΛΟΙ-ΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.».

Την εξαγγελία της 24ωρης απεργιακής κινητοποίησης ανακοίνωσε στον Τύπο την 17-10-2024, αλλά και την 21-10-2024, έτσι ώστε να την πληροφορηθεί των σύνολο των δημόσιων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ανά την Ελλάδα.

Η εναγόμενη δεν μου επέδωσε ποτέ με δικαστικό επιμελητή προειδοποίηση / γνωστοποίηση για την εν λόγω απεργιακή κινητοποίηση, τους λόγους και τα αιτήματά της.

II. Το δικαίωμα προσφυγής σε απεργία των δημόσιων υπαλλήλων και των υπαλλήλων της τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και του προσωπικού των κάθε μορφής επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας, που η λειτουργία τους έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, υπόκειται στους συγκεκριμένους περιορισμούς του νόμου που το ρυθμίζει. Οι περιορισμοί αυτοί δεν μπορούν να φθάσουν έως την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας ή την παρεμπόδιση της νόμιμης άσκησης του. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 19 παρ. 2 εδ. α, 20 παρ. 2 εδ. β, 21 παρ. 2 και 30 παρ. 1, 7 και 8 του Ν. 1264/1982, το δικαίωμα απεργίας των πολιτικών υπαλλήλων του Δημοσίου και των υπαλλήλων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου υποβάλλεται στους ακόλουθους περιορισμούς, κατά παρέκκλιση των ρυθμίσεων που ισχύουν αντίστοιχα για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και ειδικότερα:

α) η κήρυξη της απεργίας γίνεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις ύστερα από απόφαση της οικείας γενικής συνέλευσης (άρθρ. 1 παρ. 3 και 8 Ν. 1264/1982), β) η απεργία δεν μπορεί να κηρυχθεί αν δεν περάσουν τέσσερις πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν, με έγγραφο που κοινοποιείται στο Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους, γ) η απεργία δεν μπορεί να αφορά αιτήματα διαφορετικά από εκείνα που γνωστοποιήθηκαν και δ) κατά τη διάρκεια της απεργίας η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων πρέπει να διαθέτει επιπλέον και όσο προσωπικό είναι αναγκαίο για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, κατά τους όρους του άρθρου 21 παρ. 2 του Ν. 1264/1982 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 1 του άρθρ. 2 του Ν. 2224/1994. Οι διατάξεις αυτές ρυθμίζουν τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος απεργίας των υπαλλήλων τομέα θεσπίζοντας ορισμένη προδικασία που εναρμονίζεται με την πρόνοια του άρθρου 23 παρ. 2 εδ. γ και δ του Συντάγματος, αφού η τήρηση των πιο πάνω διατάξεων, που υπαγορεύθηκαν από τη στάθμιση και την ανάγκη εξισορρόπησης των συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων και των συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου (και όχι του ιδιώτη εργοδότη), δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι

αναιρεί την ουσιαστική υπόσταση του δικαιώματος της απεργίας. Εξάλλου δεν είναι νοητό ότι από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών παρακωλύεται η «νόμιμη άσκηση» του απεργιακού δικαιώματος, δεδομένου ότι οι ίδιες αυτές διατάξεις είναι εκείνες που την καθορίζουν και την οριοθετούν, θέτοντας απλώς ορισμένους διαδικαστικούς κανόνες, οι οποίοι, αποσκοπώντας να αποτρέψουν πρόχειρες ή βιαστικές αποφάσεις για την άσκηση του δικαιώματος και να διευκολύνουν τη διαπραγμάτευση των προβαλλόμενων αιτημάτων, ανταποκρίνονται στη φύση της απεργίας ως *ultimum refugium*, κατά το πνεύμα του συνταγματικού νομοθέτη. Έννομη συνέπεια της παράνομης απεργίας είναι ότι δεν επιφέρει την αναστολή της σύμβασης εργασίας και, επομένως, ο εργαζόμενος δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση παροχής της εργασίας του και σε περίπτωση διακοπής της περιέρχεται σε υπερημερία οφειλέτη, ενώ ο εργοδότης διατηρεί την αξίωσή του για την παροχή των υπηρεσιών του εργαζόμενου.

Έτσι, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρ. 70, 946, 947 ΚΠολΔ και 24 ν.1264/1982 προκύπτει ότι ο εργοδότης, κατά του οποίου στέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικά ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική, εάν δε η παράνομη κλπ. Απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα, και πάντως το έννομο συμφέρον, αυτού για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή την μη έναρξη ή την διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ μπορεί επίσης να ζητήσει, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης, και την απαγόρευση (παράλειψη) στο μέλλον τέτοιας απεργίας με τα ίδια ή παρόμοια αιτήματα (ΑΠ ΑΠ 858/2015, ΑΠ 543/2013 www.areiospagos.gr). Τούτο συνάγεται ειδικότερα από τα εξής: (α) Από σειρά επιμέρους ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένης και εκείνης του άρθρ. 281 ΑΚ που απαγορεύει την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος και στο μέλλον, προκύπτει ότι υπάρχει στο ελληνικό δίκαιο μια γενική αξίωση για διακοπή κάθε παράνομης πράξης και για παράλειψή της στο μέλλον (β) Από την διάταξη του άρθρ. 22 § 3 ν.1264/1982, που απαγορεύει την δικαστική διακοπή απεργίας με ασφαλιστικά μέτρα, εξ αντιδιαστολής συνάγεται ότι είναι δυνατή η απαγόρευση απεργίας με οριστική απόφαση, καθόσον η απαγόρευση του μείζονος (δηλ. απαγόρευση απεργίας με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων με απλή μόνο πιθανολόγηση) δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται το έλασσον (απαγόρευση απεργίας με οριστική δικαστική διάγνωση και σχηματισμό πλήρους δικανικής πεπτοίθησης),

(γ) Το άρθ. 23§3 του Συντάγματος δεν προστατεύει την παράνομη άσκηση του δικαιώματος. Σημειώνεται ότι το δικαστήριο με την απόφασή του, όταν δέχεται την αγωγή και απαγορεύει την έναρξη της απεργίας ή διατάσσει την διακοπή της ως παράνομης ή καταχρηστικής, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου που κήρυξε ή πρόκειται να κηρύξει παράνομη ή καταχρηστική απεργία χρηματική ποινή, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά την θέλησή τους εργασία, αφού κατ' άρθ. 22§4 εδ. α' του Συντάγματος απαγορεύεται οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς την δικαστική απόφαση και λάβει την σχετική απόφαση για την μη έναρξη της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013).

Δεδομένων των ανωτέρω,:

(α) Η απόφαση περί απεργίας δεν λήφθηκε από τη Γενική Συνέλευση της εναγόμενης.

(β) Δεν έγινε οιαδήποτε γνωστοποίηση των αιτημάτων τους και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που να μου επιδόθηκε με δικαστικό επιμελητή προ τεσσάρων (4) πλήρων ημερών από την έναρξή της.

(γ) Η εναγόμενη δεν κατέθεσε ενώπιον του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.ΜΕ.Δ.) αίτησης διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματά της.

(δ) Η εναγόμενη δεν διέθεσε προσωπικό ασφαλείας, ούτε προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι όλως παράνομη, και ως καταχρηστική, και η εναγόμενη δεν μου αφήνει άλλη επιλογή από το να ασκήσω την παρούσα, έχοντας προδήλως έννομο συμφέρον προς τούτο δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει υπό την εποπτεία του τις σχολικές μονάδες όλης της χώρας, ενώ η εναγόμενη καλύπτει τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, υπαλλήλους του Δημοσίου.

III. Λόγοι παρανομίας.

Η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη για τους κατωτέρω εκτιθέμενους λόγους:

A. Κήρυξη από αναρμόδιο όργανο.

Σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 8 περ. β) του Ν. 1264/1982, όπως ισχύει, προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους, «... β) Η απεργία κηρύσσεται από

δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης».

Παγίως η νομολογία¹ δέχεται την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης σε περιπτώσεις απεργιακών κινητοποιήσεων δημοσίων υπαλλήλων και αποφαινεται υπέρ του παρανόμου των κινητοποιήσεων αυτών, εφόσον δεν υφίσταται απόφαση Γενικής Συνέλευσης για την κήρυξη της απεργίας. Σύμφωνα επίσης με την πάγια νομολογία², η ως άνω διάταξη δεν πάσχει αντισυνταγματικότητα, καθώς «... ως προς τη διάταξη που επιβάλλει την κήρυξη της απεργίας "μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης" της δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας οργανώσεως (άρθ. 30 παρ. 8 στοιχ. β` ν. 1264/1982), πρέπει να παρατηρηθεί αφενός ότι, ενόψει του προαναφερόμενου σκοπού αλλά και της γραμματικής διατυπώσεώς της, αποκλείεται η λήψη της αποφάσεως αυτής εκ των υστέρων, δηλαδή μετά την πραγματοποίηση της απεργίας ή την κήρυξή της από άλλο όργανο της οικείας οργανώσεως, άρα και η έγκρισή της με την έννοια του άρθρου 238 ΑΚ και, αφετέρου, ότι η τυχόν δυσχέρεια για τη σύγκληση της γενικής συνελεύσεως εξαιτίας του ότι τα μέλη της είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, δεν αρκεί για να προσδώσει στην παραπάνω διάταξη αντισυνταγματικό χαρακτήρα ενόψει του ότι, σύμφωνα με την κοινή πείρα, τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα επιτρέπουν την ταχύτατη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, ώστε να είναι εφικτή η μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα συγκέντρωση των μελών της συνελεύσεως εκεί όπου συγκαλούνται.».

Μάλιστα κατά την ανωτέρω ημερομηνία που αποφασίστηκε η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση ουδόλως υπήρχε νομοθετική απαγόρευση διεξαγωγής Γ.Σ. και ουδόλως συνέτρεχε πραγματική αδυναμία διεξαγωγής Γ.Σ.. Τουναντίον, οι αντίδικες θα μπορούσαν ευχερώς να διεξάγουν Γ.Σ. με τη χρήση ψηφιακών μέσων, όπως προβλέπεται στο νόμο³:

Τέλος σύμφωνα με την ανωτέρω νομολογία, η ΓΣ, δεν δύναται να εξουσιοδοτήσει άλλο καταστατικό όργανο να λάβει αυτό την απόφαση κηρύξεως της απεργίας, διότι τούτο αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 30 παρ. 8 εδ. β' του Ν. 1264/1982.» και διότι «Τούτο συνιστά ανεπίτρεπτο, κατά νόμω, ως άνω,

¹ Εντελώς ενδεικτικά ΕφΑθ 4843/2014 Nomos, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 1469/2008 Ισοκράτης

² ΕφΑθ 1/1992, ΔΕΝ 1992.298, ΜΠΑ 756/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011.185, ΜΠΑ 79/2011 Ισοκράτης, ΜΠΑ 221/2009 ΕΕΡΓΔ 2009.571, ΜΠΑ 2182/1994, ΕΕργΔ 1994.1124, ΜΠΑ 3706/1991 ΔΕΝ 1991.1234,.

³ αρ. 86 παρ.3γ του ν. 4808/2021

εκχώρηση εξουσίας».

Δεδομένου ότι η εναγόμενη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δημοσίων υπαλλήλων (εκπαιδευτικών) και δεδομένου ότι η ίδια ομολογούν στις δημόσιες ανακοινώσεις τους πως την απόφαση για την ένδικη απεργιακή κινητοποίηση την έλαβε το Διοικητικό Συμβούλιο τους, έπεται ότι η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη, ως κηρυχθείσα από αναρμόδιο όργανο, ήτοι το Διοικητικό Συμβούλιό τους, ενώ αρμόδια κατά νόμο ήταν η Γενική Συνέλευση, η οποία μπορούσε νομίμως να συγκληθεί και η οποία ουδέποτε συνεκλήθη και ουδέποτε εξουσιοδότησε το Διοικητικό Συμβούλιό τους για την κήρυξη της συγκεκριμένης απεργιακής κινητοποίησης, με το συγκεκριμένο περιεχόμενο πέραν του ότι κάτι τέτοιο ακόμα και αν υπήρχε θα αποτελούσε καταστρατήγηση του νόμου.

Β. Μη έγκαιρη γνωστοποίηση των αιτημάτων.

Σύμφωνα με το εδάφιο. α της παραγράφου 8 του άρθρου 30 του ν. 1264/1982: «8. α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις μέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους.».

Εν προκειμένω, η 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση θα λάβει χώρα την Τετάρτη, 23 Οκτωβρίου 2024.

Επομένως, η εναγόμενη όφειλε να τηρήσει την ανωτέρω προθεσμία προειδοποίησης επιδίδοντας με δικαστικό επιμελητή έγγραφο με αναφορά των αιτημάτων της και των λόγων που τα θεμελιώνουν.

Ωστόσο, έως και σήμερα, 21-10-2024, η εναγόμενη ουδεμία επίδοση του ανωτέρω εγγράφου έκανε σε εμένα ή οιονδήποτε άλλο εκ των οριζόμενων στην ανωτέρω διάταξη.

Συνεπώς η ως άνω απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη και επειδή δεν έγινε εμπρόθεσμη και νομότυπη γνωστοποίηση των αιτημάτων της.

Γ. Παραβίαση υποχρέωσης δημοσίου διαλόγου.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο

91 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και ήδη ισχύει: «1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή, μαζί με κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που ορίζει ο Ο.ΜΕ.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 19 και την παρ. 2 του άρθρου 20 ...».

Η εναγόμενη δεν υπέβαλε τέτοια αίτηση, ούτε μου επέδωσε το παραμικρό σχετικώς, παραβιάζοντας τον νόμο.

Σημειωτέον ότι ο δημόσιος διάλογος δεν προβλέπεται μόνο για προσέγγιση των μερών, αλλά και για ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου σχετικά με τα απεργιακά αιτήματα, έτσι ώστε να μπορεί κι αυτό, ενημερωμένο, να πιέσει την πλευρά που επιθυμεί. Γι' αυτό η εναγόμενη επέλεξε συνειδητώς να παρανομήσει, σε μια προσπάθεια να αποφύγει κάθε δημόσιο διάλογο σχετικά με τα αναφερόμενα ζητήματα, για τα οποία καλεί τα μέλη της σε απεργιακή κινητοποίηση.

Δ. Έλλειψη διάθεσης Προσωπικού Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας και Προσωπικού Ασφαλείας.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Ν. 1264/1982, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 95 παρ. 1 του Ν. 4808/2021 (Α 101/19.6.2021) και εφαρμόζεται σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις που κηρύσσονται μετά από τις 19.6.2021, ήτοι μετά από την έναρξη ισχύος του Ν. 4808/2021 (άρθρο 100 παρ. 3 αυτού):

«1. Κατά τη διάρκεια της απεργίας η συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία την κηρύσσει, έχει υποχρέωση να διαθέτει το αναγκαίο προσωπικό για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων (Προσωπικό Ασφαλείας).

2. Στις υπηρεσίες, οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 19, πέραν του προσωπικού ασφαλείας διατίθεται και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά τη διάρκεια της απεργίας (Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας). Οι στοιχειώδεις αυτές ανάγκες ορίζονται ως τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) της συνήθως παρεχόμενης

υπηρεσίας. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθεσών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού στον οποίο υπάγεται ο φορέας ή ο κλάδος δραστηριότητας, που εκδίδεται κατόπιν συμφωνίας των μερών ή έγγραφης εισήγησης οιαδήποτε κοινωνικού εταίρου ή φορέα έχει έννομο συμφέρον, ο οποίοςς τεκμηριώνει μικρότερη ανάγκη λειτουργίας, δύναται να περιορισθεί το ποσοστό των στοιχειωδών αναγκών της παρ. 2.

3. Η συνδικαλιστική οργάνωση που κήρυξε την απεργία γνωστοποιεί εγγράφως στον εργοδότη, με έγγραφο που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή πριν από την έναρξη της απεργίας, τα ονόματα των εργαζομένων που θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους ως Προσωπικό Ασφαλείας και, αν απαιτείται, ως Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας. Με ευθύνη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, το διατιθέμενο προσωπικό των παρ. 1 και 2 παρέχει τις υπηρεσίες του υπό τις οδηγίες του εργοδότη, προς εκπλήρωση των σκοπών για τους οποίους διατίθεται ...

... 10. Δεν επιτρέπεται η κήρυξη απεργίας χωρίς να έχει προηγουμένως καθορισθεί το Προσωπικό Ασφαλείας και, όπου απαιτείται, το Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο παρόν, ή χωρίς να τεθεί πραγματικώς στη διάθεση του εργοδότη το προσωπικό αυτό, υποκείμενο στο διευθυντικό του δικαίωμα, με ευθύνη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κηρύσσει την απεργία ...».

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι ο καθορισμός του προσωπικού ασφαλείας και του προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και η διάθεσή του στον εργοδότη - Δημόσιο, και μάλιστα σε αναγκαίο αριθμό, είναι υποχρεωτικός, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα ανωτέρω, για τη συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει απεργία.

Στην προκειμένη περίπτωση, η εναγόμενη δεν έλαβε οιαδήποτε πρόνοια αναφορικά με τις ανωτέρω υποχρεώσεις της. Αλλά ακόμη και αν είχε ανακοινώσει κάποια δημοσίως, δεν θα αρκούσε, διότι ο νόμος αξιώνει την τήρηση ορισμένου τύπου.

Κατά συνέπεια, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη, και επειδή καμία από τις εναγόμενες δεν καθόρισε, ούτε γνωστοποίησε προσηκόντως, ούτε έθεσε υπό το διευθυντικό δικαίωμα του Δημοσίου το κατά νόμο προσωπικό ασφαλείας και ιδίως προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας.

Με βάση τα παραπάνω, είναι προφανές ότι η συμπεριφορά της εναγομένης:

(α) Πλήττει το κοινωνικό σύνολο, επειδή πλήττει τον ίδιο το θεσμό της απεργίας, αφού μία από τις μεγαλύτερες συνδικαλιστικές οργανώσεις της χώρας καλεί τα μέλη

σε απεργιακή κινητοποίηση, όχι μόνο μέσω των πρωτοβάθμιων οργανώσεων, αλλά και με δημοσιεύσεις στον τύπο, χωρίς να έχει τηρήσει καμία από τις υποχρεώσεις που τάσσει η νομοθεσία για την κήρυξη της απεργίας. Με τη συμπεριφορά της αυτή επίδεικνύει πρωτοφανή αδιαφορία απέναντι στις νομοθετικές διατάξεις και τη νομολογία των Δικαστηρίων.

(β) Πλήττει κατεξοχήν το σχολείο, τους μαθητές και τις οικογένειές τους, οι οποίοι εύκολα στερούνται το μάθημα, αφού η εναγόμενη, χωρίς απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών της, με τη δημοσίευση μίας απλής επιστολής, καταφεύγει στο έσχατο μέσο της απεργίας. Στις προθέσεις της, δηλαδή, φαίνεται ότι δεν είναι η προσέγγιση του εργοδότη, η γνωστοποίηση των αιτημάτων και η διαπραγμάτευση, για την εξεύρεση μιας κοινά αποδεκτής λύσης, αλλά μόνο η διατάραξη της αδιάκοπης λειτουργίας των σχολικών μονάδων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Επομένως, η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση είναι παράνομη και ως καταχρηστική.

IV. Αιτήματα αγωγής.

Επειδή ο εργοδότης, κατά του οποίου στρέφεται η απεργία, έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 70 ΚΠολΔ και 24 του Ν. 1264/1982, να ζητήσει να αναγνωρισθεί δικαστικώς ότι η απεργία είναι παράνομη και καταχρηστική. Επίσης, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις, η πραγματοποίηση ή επανάληψη τέτοιας απεργίας, με την ίδια μορφή και προϋποθέσεις και για την ικανοποίηση των ίδιων αιτημάτων, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλαδή την παράλειψη της στο μέλλον, με απειλή των μέσων έμμεσης εκτέλεσης του άρθρου 947 παρ.1 ΚΠολΔ [ΑΠ 543/2013 Χρ]Δ 2013.623, ΑΠ 528/1990 ΕλλΔνη 32.534 και ΔΕΝ 1991.455, ΕφΑΘ (Μον) 5466/2013 ΕλλΔνη 2014.131, Εφθεσ (Μον) 2675/2013 ΠειρΝομ 2014.37, Εφθεσ (Μον) 2674/2013 Αρμ. 2014.252, ΕφΑΘ (Μον) 3678/2012 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1770/2011 ΕπιΘΕργΔ 2012.739, ΕφΑΘ 475/2011 ΠειρΝομ 2011.187]. Το δικαστήριο με την απόφαση του, όταν δέχεται την αγωγή και

διατάσσει τη μη έναρξη ή διακοπή της απεργίας ως παράνομη, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου, που κήρυξε την παράνομη απεργία, χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκασθούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη Θέληση τους εργασία, αλλά για να εξαναγκασθεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς δικαστική απόφαση και να λάβει τη σχετική απόφαση του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 ΧρΙΔ 2013.623).

Δεδομένων όλων των ανωτέρω, νόμιμος λόγος συντρέχει και έννομο συμφέρον έχω να ζητήσω, κατά τα άρθρα 20 επ. και 30 του ν.1264/1982, 946 § 1 και 947 § 1 του ΚΠολΔ:

(α) Να αναγνωριστεί ως παράνομη η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση,

(β) Να απαγορευτεί η πραγματοποίησή της, καθώς σύμφωνα με την πάγια νομολογία ενόψει των διατάξεων των άρθρων 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί ή πραγματοποιείται, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα και πάντως το έννομο συμφέρον του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής σύμβασης, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταψηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής)⁴,

(γ) Να απαγορευτεί η επανάληψη της ίδιας απεργίας, με τα ίδια αιτήματα και την ίδια μορφή και στο μέλλον, χωρίς προηγουμένως να έχει ληφθεί απόφαση από τη γενική συνέλευση της εναγομένης, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί η εξώδικη γνωστοποίηση και η πρόσκληση σε δημόσιο διάλογο και χωρίς την πρόβλεψη προσωπικού ασφαλείας.

(δ) Να καταδικασθεί η εναγόμενη σε χρηματική ποινή για τυχόν παραβίαση των ανωτέρω⁵, άλλως και επικουρικώς να απειληθεί σε βάρος της χρηματική ποινή. Η απαγγελία χρηματικής ποινής είναι εντελώς αναγκαία για την εκτέλεση της εκδοθησόμενης απόφασης, διότι ο προδήλως παράνομος χαρακτήρας της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης, καταδεικνύει ότι υφίσταται σαφέστατος κίνδυνος, αν όχι βεβαιότητα, οι εναγόμενες να μην συμμορφωθούν προς την απόφαση που θα εκδοθεί και

(ε) Να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, διότι συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι και η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη, καθώς υπονομεύει την πραγματοποίηση των

⁴ ΜΕΦΘες 383/2018, ΑΠ 543/2013 ΕφΑΘ 475/2011 ΠΕΙΡΝΟΜ 2011/187, ΑΠ 528/1990 ΕΛΛΔνη 32,534, ΕφΑΘ 7807/1991 ΕΛΛΔνη 34,110, ΕφΘεσ 2806/1999 Νomos

⁵ ΕφΑΘ 1/1992 Δνη 1992.412 & ΕΕργΔ 1992.840, 1935/2000 ΜΠρΑΘ ΕΕργΔ 2001.1213